

Imamoera er, conform de inzichten van de opperbevelhebber van de *Nanjo*-legergroep, generaal Teraoetsji, toe gebracht moest worden, steviger in te grijpen teneinde, zo werd vertrouwd, meer respect te wekken voor Japan. Op de avond van hun aankomst zeiden de drie adviseurs Imamoera onverbloemd dat hij zich, vooral ook door de klachten uit Japanse zakenkringen, in Singapore en Tokio een slechte naam had verworven – Imamoera antwoordde dat de adviseurs er goed aan zouden doen, eerst een rondreis over Java te maken waar zij, zo hoopte hij, zouden constateren dat overal rust en orde heersten, dat er van een anti-Japanse gezindheid onder de inheemsen niets te merken viel en dat het economisch herstel goed vorderde. Terwijl die drie aan hun rondreis bezig waren (hun conclusie was dat Imamoera het beleid dat hij zelf voor gematigd hield, diende voort te zetten), arriveerde uit Tokio de chef van de Japanse legerstaf, generaal Hajima Soegijama, spoedig gevolgd door twee andere hoge Japanse militairen: generaal Akira Moeto, hoofd van de afdeling militaire besturen van het departement van oorlog, en generaal-majoor Kiodji Tominaga, hoofd van de afdeling personeel van hetzelfde departement. Deze drie generaals herhaalden de boodschap waarmee de drie eerder genoemde adviseurs aangekomen waren, en in tegenstelling tot die adviseurs bleven zij, na enkele plaatsen op Java bezocht te hebben, bij hun kritische opvatting, hetgeen in Batavia leidde tot een heftig gesprek tussen Imamoera enerzijds en Moeto en Tominaga anderzijds. Deze laatste, aldus Imamoera, *'excited themselves, growing red in the faces.'*¹

In juni kwam Teraoetsji op inspectie. Hij toonde zich tevreden en Imamoera vernam van een van Teraoetsji's stafofficieren dat de opperbevelhebber in tegenstelling tot zijn verwachtingen tot de conclusie was gekomen dat Imamoera's beleid navolging verdiende.

Een maand later, in juli, geraakte Imamoera in Singapore op een conferentie van de bevelhebbers van alle Japanse legers in de *Nanjo* in conflict met enkelen van deze bevelhebbers en van Teraoetsji's stafofficieren die het er niet mee eens bleken te zijn dat op Java het lager onderwijs was hervat (gevreesd werd dat dit de nationalistten in de kaart zou spelen) en die bovendien de aardolieprijs op Java wilden verhogen, hetgeen, aldus Imamoera, grote ontevredenheid zou wekken. Volgens Imamoera werd hij door Teraoetsji op beide punten in het gelijk gesteld – men kan zich voorstellen dat hem dat door zijn critici niet in dank

¹ Imamoera: *A Tapir in Prison*, III, p. 129.